О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 34586

гр. София, 08.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 80 състав,** в закрито заседание на 08.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

като разгледа дело номер **11100** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от АПК.

Образувано е по жалба на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, със седалище и адрес в [населено място],чрез процесуален представител, срещу заповед № 26-0311-000026/29.07.2026г., издадена от полицейски инспектор в ОДМВР В. Т., РУ П., с която на жалбоподателя на основание чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.150а ал.1 ЗДвП.

Допълнително е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ. Посочено е, че предварителното изпълнение на заповедта ще причини на дружеството значителна и труднопоправима вреда. Сочи се, че нарушението е извършено еднократно и дружеството е лишено от възможността да ползва собствения си автомобил за срок от 6 месеца, което води до натрупване на имуществени вреди за жалбоподателя, поради невъзможност за служителя да изпълнява служебните си задължения, свързани с чести пътувания в поверения му район. Отделно от това се твърди, че предварителното изпълнение на заповедта води до загуба на време и затрудняване на оперативна и професионална дейност и представлява фактическо изтърпяване на ограничението.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Налице е допуснато по силата на отделен закон предварително изпълнение.

На следващо място, разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК въвежда отрицателна предпоставка, която обуславя допустимостта на искането за спиране на изпълнението – да не се предвижда забрана за съдебен контрол. Такава забрана ЗДвП не съдържа.

На трето място, условие за допустимост на искането е наличие на оспорване срещу законосъобразността на административния акт, по отношение на който специален закон допуска

предварително изпълнение. Това условие също е налице, доколкото с подадената жалба срещу заповед № 26-0311-000026/29.07.2026г., издадена от полицейски инспектор в ОДМВР В. Т., РУ П., е направено искането за спиране.
С оглед на горното искането за спиране е допустимо за разглеждане.
Разгледано по същество е неоснователно по следните съображения:
Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (какъвто е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 от АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.
Анализът на текста води до обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.
В настоящия случай от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, от които да бъдат установени твърдените вреди, които биха настъпили за него, както и евентуален техен размер. Жалбоподателят е посочил в какво се изразяват вредите, но така изложеното от него не води на извода, че същите са значителни или пък трудно поправими. Независимо, че един от принципите на административното производство по АПК е принципът на служебното начало, то в никакъв случай и при никакви обстоятелства съдът не може да определи размера на евентуално причинени вреди или пък да обосновава тяхната значителност или труднопоправимост.
В съдебното производство съдът не би могъл с мотивите си в постановен от него съдебен акт да замести липсващо изявление на жалбоподателя в тази насока, каквото изявление не се съдържа в жалбата. Производство по реда на чл. 166 е такова, по което съдът следва да се произнесе незабавно с определение и поради това не предполага оставянето на това производство без движение за представянето на нови доказателства.
На следващо място, искането е за спиране на акт, по отношение на който е допуснато предварително изпълнение, по силата на закон - ЗДвП. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 от АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че обществения и държавният интерес надделяват над личния. Преценката не е на органа, а на законодателя. Очевидно вредите, които ще има жалбоподателя, са преценени като такива, които не могат да се противопоставят на обществения интерес, който следва да бъде защитен. В случая не са изложени обстоятелства, които да бъдат противопоставени на обществен интерес- твърдението, че нарушението е еднократно извършено, е несъотносимо към изискването на законодателя за обосноваване и доказване на значителна или труднопоправима вреда, а останалите твърдения за имуществени и организационни вреди не са противопоставими на необходимостта от защита на обществения интерес.
Още един аргумент за неоснователност на така мотивираното искане е и фактът, че евентуалните вреди от обявения за незаконосъобразен административен акт – било имуществени или неимуществени такива, подлежат на репарация по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, вр. чл.203 и сл.

от АПК, поради това не могат да бъдат третирани като основание за спиране предварителното изпълнение на оспорвания административен акт.
При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.
Така мотивиран и на основание чл. 166 ал.3 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, със седалище и адрес в [населено място],чрез процесуален представител, срещу заповед № 26-0311-000026/29.07.2026г., издадена от полицейски инспектор в ОДМВР В. Т., РУ П..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: